I KÄRLEK OCH KRIG...

Af H. T.

Skymningen började så småningom sänka sig öfver Ostende. Långt ut öfver hafvet, som brusade doft och enstonigt, glödde ännu reflexen af de sista solstrålarna i matt lilafärg, medan in öfver landet tunga mohnbankar höjde sig och lät en ana, att natten skulle medföra oväder. Dagen hade varit härligt varm och strålande.

Diném var just öfver och de eleganta badgästerna samlades på terrassen utanför kursalen. Båglamporna tändes och speglade sitt blåa ljus i de tusentals facetterna på damernas diamanter. Öfverallt ljödo glada skratt. Det var ju stora världen, som made sig, och i ett af dess främsta nöjestempel om nåtstädes skulle väl gladjen vara bofast.

Ernst Kreisler hade just kommit med nordostbanexpressen från Berlin. Nu skulle han njuta af lifvet så som man blott kan göra, det vid tjugutre år. Han hade arbetat strängt i tre månader, och därför kändes det så mycket skönare, när nu den efterlängtade semestern kom. Han var obroende och därför styrde han kosan till Ostende, där han kunde vara säker om att få sina önskningar uppfyllda, få roa sig, dansa, flirta och kanske till och med vara med om något litet erotiskt äfventyr.

Nu hade han just slutat diném och slagit sig ned vid ett bord på terrassen. På en stol hade han placerat sig själf, på en annan sin öfverrock, och medan han njöt af kaffet och cigarren, studerade han med nyfiket intresse det modärna lifvet omkring sig. Öfver allt glänsande toiletter, blandade hvita axlar och fulländade byster. Så kom han att rikta blicken mot uppgången till terrassen och där fängslades hans intresse i än högre grad. En herre, klädd i elegant aftondräkt, hade kommit upp, förande en dam vid armen. Han hade skarpt markerade, nästan stränga drag, men på det blaserade i blicken och på den nonchalanta, litet trötta, hållningen kunde man se att lifvet ej förgäfves utofvat sina lockelser på honom. Den unga damen vid hans sida såg ut som våren själf. Också väckte hon allas beundran, där hon gick fram.

Båda sågo sig spanande omkring, de sökte tydligen ett bord, men alla voro nu upptagna. Under sin vandring hade paret hunnit fram till det bord, där Ernst Kreisler satt. Där stannade den unga damen, synbarligen nästan öfverväldigad af trötthet. Kreisler såg, hur hennes blick hastigt for öfver hans bord och stolen, där öfverrocken låg. Han förstod henne och reste sig:

— Kanske jag får erbjuda mitt bord? Jag har druckit mitt kaffe och önnade i alle fall gå.

Damen slog upp sina mörka ögon och fäste den strålande blicken ett ögonblick på den unge mannen, som däri tyckte sig läsa något annat än den blotta tacksamhet, han nu fick några artiga försäkringar om.

Han blandade sig i det sorlande vimlet, men var märkvärdigt tankspridd och öfverraskade sig gång efter annan med att han var på väg tillbaka till det bord han lämnat. Så gick han in i societetssalen, där dansen just började.

Gästerna började draga sig in från terrassen, där kvällsbrisen fläktade i spaljärernas rankof. Ernst Kreisler drogs oemotståndligt ut ur danssalen; han måste se henne ännu en gång — om hon fanns kvar.

Där satt hon ju, men ensam. Han gick tätt förbi bordet. Hon höjde hufvudet och deras blickar möttes. Hvad hon såg egendomligt trött, nästan sorgsen ut! Skulle han våga hälsa? Nej, det vore kanske för djärft. Han satte sig vid ett bord ett stycke ifrån henne, men så, att han kunde se hennes ansikte.

Hon satt stilla som en marmorstod och stirrade stelt framför sig. Hvart kunde mannen — ty hennes man var det väl — ha tagit vägen? Hur kunde han lämna henne så ensam, denna späda, fagra, tjusande varelse!

En betjänt kom fram och lade en aftonkappa om hennes axlar. Hon afskedade honom med en handrörelse, reste sig och gick fram till balustraden. Kreisler reste sig äfven och gick ned i parken. Utan att han visste hur det gått till, befann han sig vid Casino. Han gick långsamt uppför de breda marmortrapporna och stod så i spelsalen. Likgiltigt flögo blickarna öfver det gröna bordet, men så stannade de plötsligt. Kunde det vara sannt? Lutad öfver en hög af guld stod den sköna okändas man och följde med glänsande ögon spelet. En sådan usling! Här satt han och spelade, medan hans hustru fick sitta ensam på terrassen!

Kreisler rusade ut från Casino och skyndade tillbaka till terrassen. Där stod forttarande den öfvergifna och stirrade ut i mörkret. Under andra förhållanden skulle han nog ha handlat annorlunda, men nu tog han mod till sig, gick fram till henne och lyfte artigt på hatten:

— Min nådiga, ni är ensam. Får jag kanske följa er till societetssalen?

— Tack, min herre, men jag ämnar gå hem och väntar endast på min betjänt.

Svaret var nog afböjande, men den ton, i hvilken det afgifvits, visade dock, att frågan ej tagits illa upp. Men för Kreisler återstod dock endast att efter några artiga ord aflägsna sig. När man är tjugutre år och älskar, dör hoppet ej vid första lilla motgång.

Betjänten kom, och den unga damen aflägsnade sig. Hvad var naturligare, än att Ernst följde efter för att så länge som möjligt få se henne? Hon gick langs allén fram till de stora hotellen och försvann in i ett af de elegantaste. Den unge mannen gick öfver till andra sidan af gatan, lutade sig mot kanalens räckverk och stirrade upp mot fönsterraderna. Hvar bodde hon månne? Ah, där blef det plötsligt ljust, där var det säkert! Så öppnades balkongdörrarna och — ja, det var verkligen hon, som steg ut. Den smarta, formskona gestalten afteckande sig skarpt mot rummets ljusa bakgrund. Han såg hur hon höjde hufvudet och i ett djupt andedrag insöp den milda, doftande kvällsluften. Så lutade hon hufvudet i handen. Grät hon eller tänkte hon — på hvem — på honom, som stod där, eller på den andre, där borta i speisalen?

Hon rätade hastigt upp sig, bröt en blomma vid balkongens räckverk och fäste den vid bröstet. Så gick hon in, balkongdörrarna stängdes och de gula draperierna drogos för. Så länge det lyste, stod Ernst Kreisler kvar och stirrade som fascinerad på dörren, hvarigenom den ljusa uppenbarelsen försvunnit.

När ljuset släcktes, gick han direkt hem och sof snart ungdomens djupa sömn. Nog hade tankarna dessförinnan jagat hvarandra och kanske äfven kommit in på sällsamma, dittills okända ämnar. Men vid tjugutre år är lifvet så enkelt. Då gå kärleken och därskapen hand i hand och leka tafatt på sidorna om lifvets allfarvägar.

Dagen efter möttes de på promenaden. Hon var ensam. Han hälsade och fick till svar en vänlig böjning på hufvudet. Då han gått ett tvarf, mötte han henne igen, men nu hade hon sin man i sällskap. Men hvad ville det säga? Hon hälsade åter och denna gång ännu vänligare. Hennes man lyfte äfven på hatten, men hälsningen var ytterst stel och de blickar, som beledsagade den, voro allt utom vänliga.

Hvarför hade hon hälsat för andra gången? Ernst Kreisler bråkade förgäfves sin hjärna med att fundera ut skälet. Och det blef naturligtvis det, att hon intresserade sig för honom. Hoppet växte med ens och det var med den gladaste tillförsikt han lagade så, att han på eftermiddagen kom att sitta så nära hennes bord som möjligt. Och hvad han förutsett inträffade äfven. Då "flirttimmen" på terrassen var gången, reste sig hennes man och försvann, tydligen för att äfven denna kväll trösta lyckan vid spelbordet.

Det kokade inom den unge mannen, men hvad ville han väl göra? Halft förlägen å den andres vägnar, riktade han åter blicken mot den öfvergifna. Hvad, smälog hon ej mot honom? Han kunde knappast tro sina ögon.

Ernst Kreisler reste sig och gick ett slag mellan de flanerande paren, som nu efter hand försvunno i danssalen. Så stannade han vid det bord, där allt hans intresse under den senaste timmen koncentrerats.

Hon såg upp, alltjämt leende. Förlägen lyfte han på hatten.

— Vill ni ej taga plats? — frågade hon melodiskt.

Han tackade stammande och satte sig på stolen midt emot henne. Han brukade sällan vara hvad man kallar bortkommen, men hade han ock fått en förmögenhet, hade han nu ej vetat, hvad han skulle säga.

På det naturligaste sätt i världen började hon prata om allt som man öfver hufvud talar om under en lättare konversation. Han drogs så småningom med, och snart hade han återvunnit herraväldet öfver sig själf. Det var för honom en säregen njutning att sitta så nära, tala vid, känna doften från den kvinna han älskede. Hon märkte nog hans kufvade glöd och onödiga beundran, men lät ej med ett ord förstå att hon insåg, hur betagen han var.

— Har ni något emot en promenad i parken? — föreslog hon plötsligt.

Han såg upp. En promenad med henne i de dunkla gångarna, där månskenet sakta silade ned mellan de doftande jasmingrenarna? Han steg hastigt upp och hjälpte henne till rätta med kappan, hvarpå de långsamt lämnade terassen.

Men hvart ämnade hon sig? Hon tänkte väl aldrig gå till Casino, där den andre var? Kan vågade göra en svag invändning, men afbröts ijman han talat ut:

— Min vän, jag bad er följa med, vill ni ej göra det?

— Men till Casino — —?

— Ja, hvarför inte? Det skulle roa mig.

Tysta gingo de uppför trapporna, passerade de bugande vaktmästarne och trädde så in i den stora salongen. Obesväradt tog hon Kreislers arm och förde honom hastigt genom salen. På de kommo till utgången på motsatta sidan, vände hon sig om; hennes förjesligare kastade äfven en hastig blick tillbaka. Den äkta mannen-spelaren hade rest sig och stirrade med hoppdragna ögonbryn efter de båda unga, som just nu försvunno ned i parken. Den unga frun höll fortfarande Kreisler under armen, men då de togo af in på en sidogång, tyckte den senare sig se hur en mork skepnad ilade nedför marmortrapporna och hastigt trusade in i parkens mörker.

Hade Kreisler väntat sig en härdig promenad i de dunkla gångarna, bedrog han sig. Men han kände sig dock tvekligt att få gå vid den älskades sida under de korta minuter han följde henne till hotellet. Hon tog ett vänligt men hastigt farvål, hvarefter de höga glasdörrarna skiljde henne från Kreisler, som dock äfven i afton troget höll ut på gatan, tills ljusen släckts i våningen en trappa upp.

Följande dag tyckles den unge mannen vara förtjolt af ett olyckssde. Hvarje gång han tänkte närma sig den tillbedda, dök hennes man upp och fixerade, medveten om sina rattigheter, med lagande blickar den oförskämde inkräktaren. Och, a under, på kvällen försakade han spelpartiet, gjorde sin hustru sällskap i societetssalongen och följde henne ganska tidigt hem till hotellet.

Men hoppet sviker ej så lätt och denna gång tycktes det äfven uppfyllas. Blott ett par dagar fortsatte argusbevakningen. Det var nog med mera glädje än harm Kreisler såg den äkta mannen efter några kvällar bege sig till spelbordet, där han dröjde till långt fram på morgonen. Den öfvergifna makan syntes ej till, hon var troligen hemma på hotellet.

Nu eller aldrig! Ernst Kreisler rusade hem, satte sig vid skrifbordet och skref ett kort bref, hvari han skildrade sina glödande känslor, i förbigående berörde det oordiga sätt, hvarpå den tillbedda behandlades af sin man, och till slut bad om blott ett ord, ett tecken.... Så skaffade han en bukett af de dyrbaraste blekröda rosor som kunde uppbringas, skyndade till hotellet och sände upp både den och biljetten. Därpå började han den vandring han nu blifvit van vid — fram och tillbaka längs kanalens bankar. Men intet tecken syntes. De gula draperierna voro envist fördragna och efter en timme släcktes ljusen. Hoppet började alltmera försvinna i ett dimmigt fjärran — men det fanns dock däf ännu.

Så oroligt hade Ernst Kreisler aldrig sofvit som han gjorde den natten. Tiden gick med snigelgång, men äntligen slog promenadtimmen. Den unge mannen var först af alla ute på La Digue. Väl en timme hade han flanerat omkring, då han slutligen på långt håll upptäckte den älskade — vid sidan af sin man. Då de möttes hälsade Kreisler artigt, men försökte förgäfves fånga en blick ur de mörka, sänkta ögonen. Men hvad gick åt den rätta mannen? Han gjorde en rörelse för att rusa på den andre, men nejdades, nästan med möda, af sin hustru. Hade han kanske uppsnappat brefvet? Fick kanske den ängsliga varelsen lida för hans obetänksamma, oförsiktiga tilltag? Fulsende tankar plågade den unge mannen. Hur skulle han få visshet?

Dagen gick utan att han återsåg de båda, mannen som hotade, kvinnan som han älskade. Ej häller den följande dagen såg han dem — nu började ovissheten bli ohållig. Han måste träffa henne. Ett nej från hennes läppar vore tusen gånger lättare att fördraga än dessa kval.

Han gick till hotellet och frågade portiern om herrskapet i första våningen — herre Gud, han visste ju ej ens hvad hon hette! — vore hemma.

Herrskapet hade rest — i går.

Rest! Han stod som förlamad. Inedan tusen tankar surrade genom hans hufvud. Han väcktes till besinning af portiens röst:

— Är det kanske hr Kreisler?

— Ja, än så?

— Madame lämnade ett bref till er, min herre!

Hon hade skr fft till honom! Kanske det var det efterlängtade svaret, en förklaring, en bön till honom att komma efter! I förtjusningen gaf han portiern fem francs, rycktе till sig brefvet och skyndade ut. På gatan ref han upp kuvertet och läste.

Min vän!

Då ni läser detta är jag ännu blott redan utom landets gränser tillsammans med min man, som jag älskar högre än allt annat, och som älskar mig tillbaka. Ni får förlåta mig, att jag handlat som en kvinna, men ni vet, i kärlek och krig.... Som jag sagt, min man älskar mig, men han vill gärna vara ute och roa sig och spelar gärna. Jag tyckte det vara tråkigt att ibland få vara ensam, men snart hade jag planen klar. Jag såg edert intresse, uppmuntrade er, kanske litet för mycket. Må man säga oss tillsammans och säg äfven, tack vare mig, ert bref och edra blommor. Det behöfdes ej mer. Jag måste lofva att genast resa med honom till Schweiz på villkor, att jag fick rå honom ensam och ej längre behöfde vara "öfvergifven".

Ni får förlåta mig, men kanske kan min tacksamhet vara värd något, kanske äfven medvetandet om, att ni gjort mig en stor tjänst. Jag skall minnas er.

Eder tacksamma
Nina de P.

Hvad han trodde. Medlemmen af hamnarbetarekåren Karl Efraim, med tillnamnet Lediga Nubben, putsar sina naglar och blir under detta sällan af honom företagna arbete öfverraskad af en kamrat, som förvånad utbrister:

— Hva sjutton nu då, har'u slagit dej på jordbruk?

MARKNADSLISTA.

Hvete:

No. 1 Northern	.97
No. 2 "	93
No. 3 "	90
No. 4 "	85
No. 5 "	81
No. 6 "	75
Feed 1	62

Hafre:

No. 2	37

Kreatur:

Exp. oxar	6—3.50
Exp. oxar	6—6.50
Exp. kor	4.75—5.75
Feta kor	5—5.50
Svin 150—250 pund	7.25
Svin större	6.25

Denna olyckliga ryggverk

BOTADES AF LYDIA E. PINKHAM'S VEGETABLE COMPOUND.

Morton's Gap, Kentucky. — Under två år led jag af kvinnosjukdomar, min hälsa var mycket dålig och jag hade en ihärdig ryggverk. Jag led onyggligt. Jag kunde ej hålla mig uppratt tillräckligt länge för att koka ett mål mat:. Ryggen värkte, så jag trodde jag skulle dö och jag hade sådana outhärdliga dragningar. Å båda sidorna hade jag sårnader, kunde ej bå åtsittande kläder. Met ett ord, jag var fullständigt nedbruten. På inrådan tog jag Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound och Liver Pills och nu njuter jag af en god hälsa. Det är nu tjer än två år sedan dess, och jag har icke haft några krämpor sedan. Nu förrättar jag alla sysslor, t. o. m. tvättar och har ej mer någon ryggverk. Ert läkemedel är storartadt och jag berömmer det för alla mina grannar. Till andras tjänst, kan ni nu offentliggöra detta." — Mrs. Ollie Woodall, Morton's Gap, Kentucky.

Ryggverk är ett symptom å organisk svaghet eller rubbning i organismen. Därför, om ni har ryggverk, ringakta icke detta. Man måste gå till roten af det onda för att få bort. Vi känna icke till något så verksamt medel, som Lydia E. Pinkham's Compound.

Skrif till Mrs Pinkham, Lynn, Mass., efter närmare råd. Den största diskretion utlofvas. Råden gifvas gratis.

The Northern Navigation Co Ltd.

"The Grand Trunk Route"
Great Lakes Service.
S.S. Hamonic--Huronic--Saronic
Valfri route via
DULUTH eller PORT ARTHUR
till
SAULT STE. MARIE OCH SARNIA
sedan
GRAND TRUNK RAILWAY
till
LONDON—HAMILTON—TORONTO—MONTREAL—BOSTON—NEW YORK
och alla platser österut eller söderut.
TURIST BILJETTER
GRATIS "SIDE TRIPS"
LIBERALA "STOP-OFFS"
BILJETTER HOS ALLA JÄRNVÄGSAGENTER
Rekvirera Brochyrer, Tidtabeller m. m. från
R. CRAWFORD,
North Western Agent, Winnipeg

Hudson Bay Co.

Incorporated 1670. HERBERT E. BURBIDGE, Stores Commissioner.

Juli realisationen
har nu börjat.

Stor tillgång på billiga varor i alla afdelningar af affären.

Observera de dagliga tidningarnas annonser.

FLORIDA

Ditt framtida hem.

VÄRDET.

Tjugo acres land i Florida, uppskattade efter hvad de producera, är lika mycket som 60 eller 80 acres norrut, och i betraktande af värdet 320 acres. Dock erfordras ej i Florida så många hästar och maskiner på en 20 acres farm.

FÖRDELAR.

1:st.—Ren prärie, som ej fordrar dyrbar röjning.
2:dra—Lätt upparbetad matjord.
3:dje—Tre skördar om året kan erhållas.
4:de—Bästa klimatet i Amerika.
5:te—Priserna äro låga. Villkoren så billiga att stor vinst försäkras köparen, oafsedt han brukar jorden själf eller icke.
6:te—Järnväg-förbindelser.

PRISER OCH VILLKOR.

Vi erbjuda er dessa fruktland, delade i farmer på 20 acres, för 25 dollars pr acre. En dollar kontant och en dollar pr acre och månad. Ingen ränta eller skatt.

För erhållande af kartor, broschyrer och närmare underrättelser vänd eder till

HUNTER LAND COMPANY.

J. D. CLARK, Dist. Mgr.
447 MAIN ST. Telefon Main 6600. WINNIPEG, CANADA.

SKAFFA ER ALLTID

Ni kan aldrig på förhand säga när en häst får "splint", "spavin", "ringbone" eller lamhet. Dock kommer det förr eller senare att hända. Och ni kan icke ställa honom på stall. Skaffa eder därför alltid **Kendall's Spavin Cure**

Mr. Bjen, Icelandic River, Man., skrifver: "Jag bruksr använda Kendall's Spavin Cure och funnit den säker och pålitlig". $1 pr flaska, 6 flaskor för $5. "A Treatise on the Horse" gratis, skrif till

Dr. B. J. Kendall Co.,
Enosburg Falls, Vt., U.S.A.

SHINO

GULD- OCH SILFVER-VAROR
EMALJKARL—KNIFVAR
Household Specialty Co.
P. O. Box 263., St. Boniface.

Återställer nickel alldeles fullständigt till dess ursprungliga glans.

Fråga efter det hos er handlare, och om han ej har det, rekvirera en ask pr post för 10 cents plus 4 cents till porto.

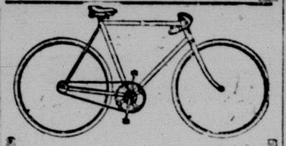

Ett stort och rikhaltigt lager af nya och begagnade cyclar och motorcyclar. Nya motorcyclar från $250.00 till $400.00, begagnade $150 till $200. Cyclar från $35 och mera. Full uppsättning af delar och ringar.

Alla slags reparationer af bjud utföres.

North End Cycle Company.

PHONE MAIN 2057.
849 MAIN STREET,
Opposite Dufferin Ave.

Järn Varor

Skall ni bygga eller måla ert hem? Kom då ihåg att Vi äro fackmän där vid lag och att vi ha många belåtna svenska kunder.

Vi leverera varor öfverallt.

Charles Mulvey
Telefonera Main 3014.
ELMWOOD WINNIPEG

Ett litet missförstånd. En fru, s besett en våning men icke kommit i tigt underfund om alla bekvämlig ter, vänder sig till portvaktsfr som visat, med frågan:

— Hur var det, fanns det nå väggkontakter i rummen?

Portvakterskan slår ifrån sig m båda händer och utbrister:

— Neej, frun, så'ut finns inte i här huset', å den, som har s möblerna, får inte flytta in!

Fastigheter af alla slag.

Farmland och tomter i alla delar af Vestra Canada. Om ni önskar snabb och god vinst på edra pengar, bör ni tillskrifva oss eller göra oss ett besök. Vi ha de bästa tillfällen i Vestern. Vi tala alla språk.

WESTERN CANADA REALTY COMPANY.
607 Builders Exchange Bldg.
Winnipeg, - - Man.

Hembakning

är endast ett ölslande af kraft och energi. Edra armar värka på grund af öfveransträngning vid knådningen. Därtill har ni svårt att få tillräcklig värme i bakugnen och brödet blir ej väl gräddadt. Bästa och bekvämaste sättet är att telefonera till SHERBROOKE 680 efter

BOYD'S BRÖD

LANDSMAN

gören Edra rättigheter gällande genom att uttaga

EDRA MEDBORGARE-PAPPER!

Undertecknad, Svenska Canada-Tidningens kassör, som af regeringen i Ottawa utnämts till "Kommissionär för naturalisering", har nu erhållit alla för utfärdandet af naturaliseringspapper nödiga dokument och ombestyr dessas insändande till vederbörande domstol för slutbehandling.

Alla landsmän äro välkomna till S. C. T:s kontor, där de förberedande papperen utfärdas af mig.

Högaktningsfullt,
J. ALFRED HAMBERG,
Commissioner of Naturalization.
Adress: 325 Logan Ave., S. C. T:s kontor, Winnipeg.

QUIT EXPERIMENTING

SOME EXPERIMENTS

GET THE REAL LABOR-SAVING WASHER THE "GEE WHIZZ"

GÖR BÄTTRE ARBETE LÄTTARE ATT SKÖTA och RÄCKER LÄNGRE

än någon annan tvättmaskin. "Gee Whizz" tvättar mera grundligt än som kan göras för hand och på en kvarts timme.

Ingenting är för stort eller grofvt för "Gee Whizz"

Pris, fullständig, med vridmaskin $12.50.

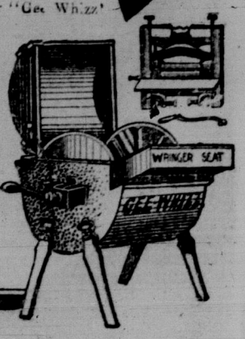

"Gee Whizz" består af en vattenreistern af galvaniserad stålplåt med två upprättstående vattenhjul med tvärslåar som pressar det heta såpvattnet genom kläderna med stark fart. Vi garantera att en full mängd lagan, örngåtts-var och bordsdukar, kan tvättas på 4 till 6 minuter. Skaffa er en "GEE WHIZZ".

THE GEE WHIZZ MANUF. CO., WINNIPEG.